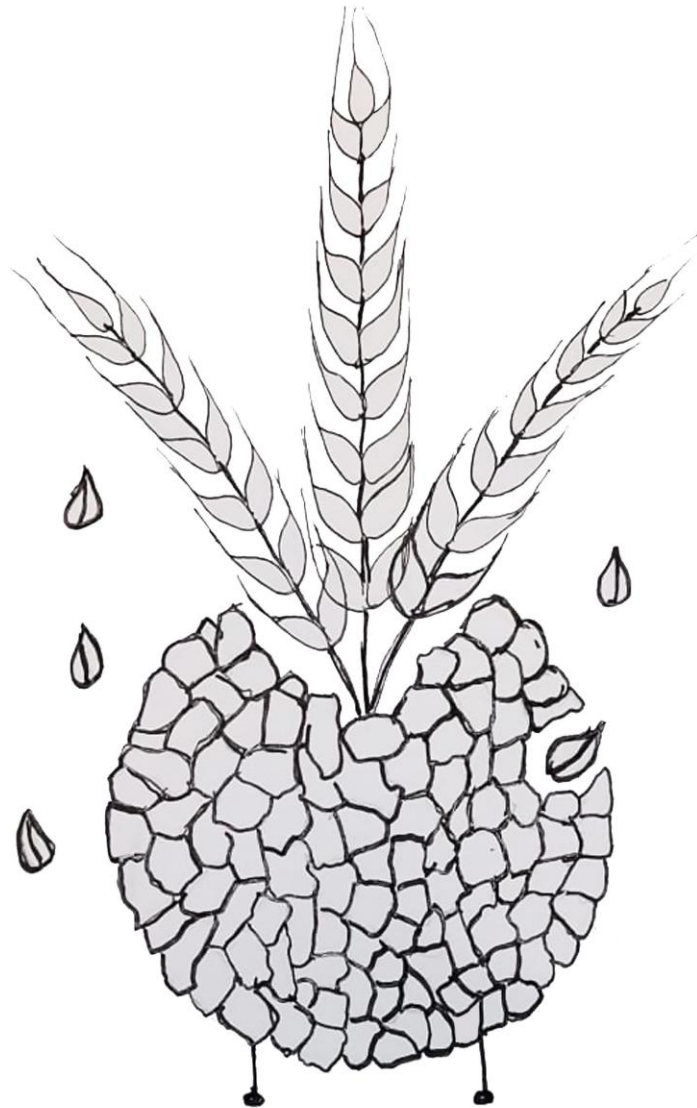

**Stille Week en Pasen
2024**

**Protestantse Gemeente 'De Hoeksteen'
te Schoonhoven en Willige Langerak**

De afbeelding op de voorkant is gemaakt door Wilma Tuijtel-Koops.

De donkere bol symboliseert de aarde. De graantak staat symbool voor de graankorrel die moet sterven om de aarde te redden.

Bij de symbolische schikking

De afgelopen weken waren de waarschuwingen van Jeremia het thema van de schikkingen, waarin hij opriep tot bekering en gehoorzaamheid aan God.

Een donkere boodschap waarin altijd Gods trouw en vergeving als lichtpunt zichtbaar was.

Deze Stille Week tot Pasen mogen we horen hoe Jezus als koning wordt binnen gehaald, ons voorleeft en onderwijst, de weg gaat naar het kruis en alle schuld van deze donkere wereld (de bol) op zich neemt.

Als de graankorrel sterft...

is een oratorium voor de Veertigdagentijd en Pasen uit 1995.

De tekst is van Marijke de Bruijne, de muziek van Anneke Plieger-van der Heide, Peter Rippen en Chris van Bruggen.

Als eerste thema wordt het leven van Jezus gevolgd vanaf de eerste aankondiging van zijn lijden. Jezus zegt vaak dingen die noch zijn toenmalige luisteraars, noch wij begrijpen. Hij heeft veel aandacht voor de innerlijke vrede van de mens, maar laat de maatschappelijke en politieke verhoudingen van zijn tijd niet buiten zijn beschouwingen en handelingen. Kenmerkend zijn zijn uitspraken: 'Wie zijn/haar leven wil redden, zal het verliezen, maar wie het om mij verliest zal het redden' en 'Wat heb je eraan als je de hele wereld wint, maar schade lijdt aan je ziel'.

De centrale tekst van het oratorium luidt:

'Als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf, maar als zij sterft brengt zij veel vruchten voort'.

Het tweede thema is dat van de erkenning dat lijden en dood bij het leven horen en dat dergelijke ervaringen kunnen bijdragen tot innerlijke groei en een beter verstaan van de zin van het leven.

Als derde thema wordt het grote gebeuren van dood en opstanding, vernieuwing en wedergeboorte gevierd. In liturgie en traditie heeft het lijdens- en paasverhaal ook deze betekenis gekregen.

In de diensten zullen steeds delen uit dit oratorium worden gezongen.

De Cantorij wordt voor dit project aangevuld met enkele projectzangers.

Aswoensdag 14 februari 2024, aanvang 19.30 uur

Voorganger Ds. Hanneke Ouwerkerk
Organist Klaas Zijderveld
Met medewerking van enkele leden van De Cantorij o.l.v. Jeanita van Eijsden

Palmzondag 24 maart 2024, aanvang 10.00 uur

Voorganger Ds. Hanneke Ouwerkerk
Lector Dirk Molenaar
Organist Mark Louter
Met medewerking van Roely Tuitel, dwarsfluit
De Cantorij en projectzangers o.l.v. Jeanita van Eijsden

Witte Donderdag 28 maart 2024, aanvang 19:30 uur

Voorganger Ds. Hanneke Ouwerkerk
Lector Ineke Brouwers
Organist Klaas Zijderveld
Met medewerking van Roely Tuitel, dwarsfluit
De Cantorij en projectzangers o.l.v. Jeanita van Eijsden

Goede Vrijdag 29 maart 2024, aanvang 19:30 uur

Voorganger Ds. Chris Koole
Lectoren Ada van Buren en Dirk Molenaar
Organist Klaas Zijderveld
Met medewerking van De Cantorij en projectzangers o.l.v. Jeanita van Eijsden

Paaswake 30 maart 2024, aanvang 22:00 uur

Voorganger Ds. Chris Koole
Lector Dirk Molenaar
Organist Mark Louter
Met medewerking van Roely Tuitel, dwarsfluit
De Cantorij en projectzangers o.l.v. Jeanita van Eijsden

Paaszondag 31 maart 2024, aanvang 10.00 uur

Voorganger Ds. Hanneke Ouwerkerk
Lector Els de Vries
Organist Mark Louter
Met medewerking van Roely Tuitel, dwarsfluit
De Cantorij en projectzangers o.l.v. Jeanita van Eijsden

Aswoensdag

Toelichting op de dienst

De Aswoensdag markeert het begin van de Veertigdagentijd. De naam heeft alles te maken met het symbool dat bij deze viering hoort, namelijk het askruisje, dat in de dienst op het voorhoofd wordt aangebracht. Het herinnert ons aan onze sterfelijkheid, maar verwijst ook naar reiniging en vernieuwing. Daarmee is het askruisje een oeroud symbool geworden op weg naar Pasen, een weg van inkeer en bezinning en van het verlangen naar vernieuwing.

De Cantorij zingt uit '*Als de graankorrel sterft...*'

1. *Veertig dagen nog tot pasen, tot de winter is gegaan
en het lengen van de dagen kou en duister gaan verjagen
en het leven op zal staan.
Refrein: Veertig dagen, weken, jaren wachten,
weten en ervaren dat iets nieuws, verandering
met vreugd' en moeite samenging.*
2. *Veertig weken duurt het groeien van het ongeboren kind
in de warme schoot van moeder tot het klaar is om te komen
volheid is en nieuw begin.
Refrein*
3. *Veertig jaren van een leven zijn naar mensenmaat een tijd
om te leren en te delen wat met moeite werd verkregen
daardoor worden mensen vrij.
Refrein*
4. *Veertig dagen nog tot pasen soms een tocht door de woestijn
om te leren en te vragen hoe je duister kunt verjagen
om met pasen klaar te zijn.
Refrein*

*Als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf,
maar als zij sterft brengt zij veel vruchten voort.*

Liturgie voor Palmzondag

Toelichting op de dienst

De opmaat naar Palmpasen is de reis naar Jeruzalem. De intocht is blij en feestelijk. De sfeer verandert als Jezus het tempelplein schoonveegt en het toch weer onrustig geworden volk de overheid opnieuw voor de vraag stelt wat men met Jezus aan moet.

Bij de symbolische schikking

Voor deze zondag is een alternatieve Palmpasenstok gemaakt die symboliseert dat het kruis de aarde draagt om haar te redden. De slinger met 12 noten staat symbool voor de 12 discipelen en de 30 abrikozen voor de zilverlingen. De takjes aan de voet van het kruis staan voor de palmtakken van de intocht.

Welkom en mededelingen

Aanvangslied: NLB 552: 1 t/m 3, Dit is een dag van zingen

Stil gebed

Bemoediging en drempelgebed

v. Onze hulp is in de Naam van de Heer,

g. die hemel en aarde gemaakt heeft,

v. die trouw houdt tot in eeuwigheid,

g. en niet laat varen de werken van Zijn handen.

v. ...

g. Amen

Uit 'Als de graankorrel sterft...' 1e keer koor, 2e keer allen:

Beslissing genomen, gevolgen aanvaard,

vol moed onderweg nu, het uur dient zich aan

Gebed om ontferming, met gezongen kyrie

Zingen: NLB 558: 1 t/m 3, 6, 10, Jezus, om uw lijden groot

Paasproject en projectlied kindernevendienst

Groet

v. De Heer zij met u.

g. Ook met u zij de Heer.

Gebed van de zondag

*Uit 'Als de graankorrel sterft...' 1e keer koor, 2e keer allen, 2 keer in canon:
Zwaai, zwaai, zwaai met jonge groene takken, zing nu naderkomt,
op een ezel nooit bereden, hij die doet wat moet gedaan.*

Koor coupletten, allen refrein

- 1. Trekken naar de stad van je verlangen, dromen over wat je vinden zult,
zon en warmte, licht en vriendschap, stad waarin je wonen wilt.
Refrein: Rijden op een ezeltje, rijden door de tijd
naar een land dat zichtbaar is, voor wie heel goed kijkt.*
- 2. Intocht houden in die mooie dromen, langs versierde straten binnen gaan
waar muziek klinkt, groene takken van de hoop te wuiven staan. Refrein*
- 3. Binnen trekken en al heel lang weten dat het niet zo mooi wordt als het leek,
toch de moed dan niet verliezen, dat is doen wat Jezus deed. Refrein*
- 4. Moedig door soms zware dagen trekken, trouw en onbevangen verder gaan
en dan merken dat je oude dromen in een ander daglicht staan. Refrein*

Lezing: Marcus 14: 1-11

Zingen: NLB 563: 1 t/m 4, De geur van mirre

Verkondiging

Uit 'Als de graankorrel sterft...' koor:

*Geur van verandering, winden van ver,
trilling van straks door dor ritselend blad.*

1e keer koor, 2e keer allen, 2 keer in canon:

*Als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf,
maar als zij sterft brengt zij veel vruchten voort.*

Kinderen komen terug uit de nevendienst

Dankgebed en voorbeden, stil gebed, Onze Vader

De voorbeden worden beantwoord met een gezongen (NLB 368d):

Houd mij in leven, wees Gij mijn redding, steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

NLB 369b Onze Vader in de hemel

Inzameling van de gaven voor Hoeksteengemeente en PKN Missionair werk

Zingen: NLB 556: 1 t/m 5 Alles wat over ons geschreven is

Zegen **g. Amen, amen, amen.**

Liturgie voor Witte Donderdag

Toelichting op de dienst

Op de avond van Witte Donderdag begint de beweging naar Pasen toe, daarom noemen we deze donderdag wit. In katholieke kerken zijn de heiligenbeelden bedekt met witte kleden.

Op de avond voor zijn dood vierde Jezus het Pesachmaal, waarbij de bevrijding van Israël uit Egypte gevierd werd. Bij deze maaltijd stelde Jezus het avondmaal in als een gedachtenismaal aan zijn lijden en sterven.

In de geschiedenis van de voetwassing wordt de toegewijde liefde van onze Heer zichtbaar, liefde die tot het uiterste gaat, tot in de dood. Zo werpt de Witte Donderdag haar schaduwen vooruit naar de Goede Vrijdag.

Bij de symbolische schikking

Jezus gebruikt het voeten wassen om de discipelen iets te leren. Het is een oproep om te handelen, om een dienaar voor elkaar te zijn en zijn voorbeeld te volgen.

De witte klokjes van de campanula staan symbool voor die oproep om te dienen.

Het is een dankbare plant die makkelijk en eindeloos bloeit en groeit, zelfs in onherbergzame gebieden en staat daarmee voor dankbaarheid.

De witte doek verwijst naar de voetwassing.

Vorbereiding

In stilte bereiden we ons voor op deze dienst

Aansteken van de kaars

Wij gaan staan

Introïtusantifoon NLB 564a:

Het kruis van de Heer is onze trots, in Christus ons heil en ons leven.

Zingen: Psalm 67: 1, 3

Bemoediging en drempelgebed

v. Onze Hulp is in de Naam van de Heer,

g. die hemel en aarde gemaakt heeft,

v. die trouw houdt tot in eeuwigheid,

g. en niet laat varen de werken van Zijn handen.

v. door Jezus Christus, onze Heer.

g. Amen.

Wij gaan weer zitten

Dienst van het woord

Gebed

Lezing: Exodus 12: 15 – 20

Uit 'Als de graankorrel sterft...'

Solozang: Water van de reiniging, was af het vuil van deze winter, tegenslag en duisternis. Het stof van deze dag, was af, maak ons schoon van lijf en leden, water van de zuivering.

Koor: Maaltijd van verhalen, maaltijd van herinnering, bevrijding groeit in de avondschemering.

Solozang: Kruiden van de reiniging klein hoefblad, weegbree, maarts viooltje, lepelblad en waterkers, viooltje, driekleur, brandnetel, eerste bloei en jonge loten, kruiden van de zuivering.

Koor: Maaltijd van de lente, wie ze eet wordt schoon en leeg, laat achter zich heel de koude wintertijd.

Stem:

Avond waarop het brood wordt gedeeld, als wordt gegeten het brood der ellende, het brood van de haast het brood van bevrijding, herinnering.

Brood der genade.

Avond waarop het brood wordt gedeeld, als wordt gebroken brood van gemeenschap, brood van troost, brood van het lijden, brood van de dood.

Brood van wedergeboorte.

Zie, zwart het brood der ellende (het roggebrood wordt omhoog gehouden)

Koor zingt:

Bedreigd door geweren, bedreigd door soldaten, bedreigd, gevlucht uit je land, ontheemd en verbannen, een hart vol verlangen naar huis en haard.

Stem:

Zie, het bittere brood van het verraad (het verbrande brood wordt omhoog gehouden)

Allen zingen:

Verraad van je vrienden, verraad in de liefde, verraad als angst je bespringt dat alles vergeefs is, in hoop en verwachting teleurgesteld.

Stem:

Zie, zonder gist, het brood van de haast (het ongedesemde brood wordt omhoog gehouden)

Allen zingen:

Geen tijd om te rijzen, geen tijd om te eten, geen tijd, ga weg hier vandaan, vertrek uit de huizen voor knechten en slaven, in grote haast.

Stem:

Zie het bruine brood der herinnering (het bruine brood wordt omhoog gehouden)

Allen zingen:

Vertel de verhalen, vertel alle tranen, vertel en zing steeds opnieuw dat lied van bevrijding uit zorg en uit lijden, een dankbaar lied.

Stem:

Zie, het witte brood der bevrijding (het witte brood wordt omhoog gehouden)

Allen zingen:

Hoera voor het leven, hoera voor de wereld, hoera voor alles wat leeft. Hoe mooi is de aarde als mensen in vreugde en vrijheid gaan.

Stem:

Avond, waarop het brood wordt gedeeld, als wordt gebroken

brood van gemeenschap, brood van de troost,

brood van het lijden, brood van de dood. Brood der genade.

Avond, waarop het brood wordt gedeeld, als wordt gegeten

het brood der ellende, het brood van de haast,

het brood van bevrijding, herinnering. Brood van wedergeboorte.

(schalen met brood worden omhoog gehouden, niet het verbrande brood)

Laten wij dan allen nemen van dit brood en eten met elkaar,

zoals wij, die leven met elkaar, lief en leed, het leven delen.

*Solozang: Brood der ellende, brood van de haast,
brood der bevrijding, herinnering.*

*Stem: Laten wij dan allen nemen van dit brood,
het zwarte en het witte, het bruine en het ongedesemde brood,
maar niet het bittere brood van verraad.*

*Solozang en koor: Brood der ellende, brood van de haast,
brood der bevrijding, herinnering.*

*Stem: Laten wij eten, laten wij delen wat ons is gegeven
aan lief en leed, vreugde en smart. Brood der gemeenschap.*

*Allen: Brood der ellende, brood van de haast,
brood der bevrijding, herinnering*

Lezing: Johannes 13

Overdenking

Dienst van gebeden en gaven

De voorbeden worden beantwoord met een gezongen (NLB 368d):

Houd mij in leven, wees Gij mijn redding, steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

Inzameling van de gaven voor de Hoeksteengemeente en Diaconie
De Avondmaalscollecte is bestemd voor Hospice Krimpenerwaard

Dienst van de tafel

Zingen: NLB 393: 1 t/m 3, Als ik in deze stille tijd

Binnenbrengen van brood en wijn

Nodiging

v. De Heer heeft zijn tafel bereid....

Vredegroet

v. De vrede van Christus is met u allen!

g. De vrede van Christus zij met u en met ons allen!

v. Wenst elkaar de vrede!

Tafelgebed

v. De Heer zal bij U zijn.

g. De Heer zal u bewaren.

v. Verheft uw hart!

g. Wij zijn met ons hart bij de Heer.

v. Brengen wij dank aan de Heer, onze God.

g. Hij is onze dankbaarheid waardig.

v. U moeten wij dank brengen, Heer onze God...

Zingen: Heilig, heilig, heilig...

v. Wij zegenen U omwille van Jezus, Uw Zoon...

...tot mijn gedachtenis.

Zingen: Als wij dan eten van dit brood...

v. Zo gedenken wij... .. totdat Hij komt.

g. Maranatha

v. Zend dan, o God... .. door Jezus, uw dienaar, in eeuwigheid!

g. Amen

Onze Vader...

Zingen: Christus, heilig Godslam...

Gemeenschap van brood en wijn

Tafelmuziek

Uit 'Als de graankorrel sterft...'

*Koor: De Eeuwige, Alomtegenwoordige, Ongeziene, Dichtbije,
Hem/Haar zij onze lof en dank.*

*Solozang: Dit is de avond dat trouw wordt gevierd en liefde en iets nieuws,
iets nieuws, dat nog door 't kwaad moet gaan tot het
gelouterd en gesterkt, als nieuwgeboren op mag staan.*

Allen: De Eeuwige...

*Solozang: Dit is de avond van uitzicht en hoop, van uittocht die gebeurt,
wanneer een mens zich overgeeft aan dat
wat sterker is dan wij, gehoorzaam wordt aan een Geheim.*

Allen: De Eeuwige...

*Solozang: Dit is de avond van lof en van dank, herinnering die blijft
aan elke keer dat wij verlost, bevrijd
van machten en onszelf, weer verdergaan vol dankbaarheid.*

Allen: De Eeuwige...

Dankgebed

*De avondmaalstafel wordt leeggeruimd; het leegruimen van de tafel aan het einde van de dienst
verwijst naar de leegte en verlatenheid van Goede Vrijdag.*

Uit 'Als de graankorrel sterft...'

*Stem: Samen gegeten, samen gedronken, samen gemeenschap geweest
en nu weer alleen. Alleen?*

*Vrouwen: In de stilte van de nacht met mijn vrienden, met mijn vrienden,
word ik bang, beangst en bang, zo vlakbij mijn trouwe vrienden.*

*Stem: Driemaal gevraagd om met mij te waken,
driemaal zo moe, zijn jullie gaan slapen.*

*Allen: In de stilte van de nacht groeit de wanhoop, groeit de wanhoop,
slechts verlatenheid en angst, ja van god en mens verlaten.*

*Stem: Verborgen God, laat U toch vinden,
treed toch tevoorschijn, laat U zien!
Wij zoeken U met hart en zinnen, wij zoeken U met hart en ziel!*

*Mannen: In de stilte van de nacht groeit aanvaarding, groeit aanvaarding,
vrede spreidt zich in mijn hart, overgave en onthechting.*

*Allen: In de stilte van de nacht judaskussen, judaskussen,
overvallen, opgebracht, om wat schijngetuigenissen.*

*Stem: Driemaal gevraagd of jij hem zou kennen,
driemaal gevluht in niets dan ontkenning.*

Koor 1e keer, allen 2e keer:

*Verborgen God, laat Je toch vinden,
treed toch tevoorschijn. Laat je zien!
Wij zoeken Jou met hart en zinnen, wij zoeken Jou met hart en ziel.
Geef ons de kracht die ene stap te doen, weg van onszelf,
Nabije naar Jou toe.*

Stem: En zij zochten een reden om hem te doden.

Stilte

Wij gaan staan

Zingen: NLB 561: 1 t/m 5, O liefde die verborgen zijt

In stilte verlaten wij de kerkzaal

Liturgie voor Goede Vrijdag

Toelichting op de dienst

Op deze avond staan we langs de weg, die Jezus ging in de laatste uren van zijn leven. En we willen zijn spoor volgen door te waken, te bidden en na te denken.

Bij de symbolische schikking

Jezus, ingehaald als koning, wordt gevangen genomen en berecht. Hij wordt beschuldigd van ja van wat? Er moet een zondebok komen!

Het houten kruis, dat de wereld draagt. Oorverdovend stille, zoute tranen.

Vorbereiding

In stilte bereiden we ons voor op deze dienst

Gebed

Zingen: Hemelhoog 164: Blijf bij Mij en waak hier met Mij, wakend en biddend.

Wij gaan staan

Zingen: NLB 89: 9 en 18

Wij gaan zitten

Dienst van het woord

v. De Heer zij met u

g. Ook met u zij de Heer

Gebed voor de Goede Vrijdag

Psalm 130d: Uit de diepten roep ik U, Heer, hoor mijn stem (gesproken)

Lezing: Jesaja 53: 1 - 12

Psalm 130d: Uit de diepten roep ik U, Heer, hoor mijn stem (gesproken)

Korte overdenking

Lezing van het Lijdensevangelie (gelezen en gezongen)

Uit 'Als de graankorrel sterft...'

Lezing: Marcus 15:1

's Ochtends in alle vroegte kwamen de hogepriesters, de oudsten en de schriftgeleerden en het hele Sanhedrin in vergadering bijeen. Na Jezus geboeid te hebben, brachten ze hem weg en leverden hem over aan Pilatus.

*1 keer solozang, 2 keer allen: Driemaal vergeefs gezocht naar een reden,
driemaal opnieuw zijn schuld niet bewezen.*

*Stem: De geestelijke macht, de wereldlijke macht, en die van de bezetter...
Zij vonden geen reden om hem te doden.....*

*Dus bespotten zij hem en geselden hem en deden of hij, hun arrestant,
een koning was om hun gebrek aan bewijs en kwade opzet te verhullen.*

Koor: zoals zo vaak, zoals in alle tijden en overal gebeurt.

*Stem: Zij koelden hun woede en hun onmacht op zijn onschuld, want hij
maakte het hen moeilijk hun onrecht en eigenbelang overeind te houden.*

Allen: zoals zo vaak, zoals in alle tijden en overal gebeurt.

*Stem: En de schijn van recht, de huichelarij, de willekeur, draait rond van
de geestelijke macht naar de wereldlijke macht naar die van de bezetter.
En eindelijk vonden zij een reden om hem te doden.*

Een drogreden, een vals getuigenis, een uit zijn verband gerukt verhaal.

Allen: zoals zo vaak, zoals in alle tijden en overal gebeurt.

*Stem: En de geestelijke macht en de wereldlijke macht en die van de bezetter
konden rustig slapen gaan.*

*Koor: 1. Driemaal beticht van kwaad niet bedreven,
driemaal de wet der liefde geketend.*

*Solozang: 2. Driemaal gevraagd om met mij te waken,
driemaal zo moe, zijn jullie gaan slapen.*

*Mannen: 3. Driemaal gevraagd of jij hem zou kennen,
driemaal gevlucht in bange ontkenning.*

*Allen: 4. Driemaal vergeefs gezocht naar een reden,
driemaal opnieuw zijn onschuld bewezen.*

*Allen: 5. Driemaal beticht van kwaad niet bedreven,
driemaal de wet der liefde geketend.*

*Stem: En toch, temidden van belangen en partijen, van politieke doelen en bedrog,
die dolgedraaide duivelsdans der macht, stond daar de machtige bezetter
die zijn verdachte vroeg: Wat is waarheid? ... Een vraag die stilte was....*

*Oog in de wervelstorm van machtsbelustheid, eigenwaan,
opzweepen van onwetend, snel opstandig volk.*

*Wat is waarheid? Het windstil ogenblik was in een flits voorbij, en in de storm
van overmacht en dwangbevel, van worgwet, half en heel verraad,
de slinkse strijd van invloed en van geld, ging weer de waarheid ten onder.*

Ieder couplet 2 x zingen: 1e keer koor, 2e keer vrouwen of mannen

Vrouwen 1. Waarheid is een stille stem, een zeker weten van de weg.

Mannen 2. Het harde van de waarheid is, dat zij vaak zo bitter is.

Vrouwen 3. Waarheid wacht tot je haar zoekt, wie vindt heeft innerlijke moed.

Mannen 4. De diepte van de waarheid is, keuze die gegeven is.

Stem: En zij vonden een reden om hem te doden. Zo hadden de gebeurtenissen hun beloop. Zoals zo vaak, zoals in alle tijden en overal...

Licht dat terugkomt? Hoop die niet sterven wil? Vrede die bij ons blijft?

Korte stilte

Lezing: Marcus 15: 17 - 20

Ze trokken hem een purperen gewaad aan, vlochten een kroon van doorntakken en zetten hem die op. Daarna brachten ze hem hulde met de woorden: 'Gegroet, koning van de Joden!' Ze sloegen hem met een rietstok tegen het hoofd en bespuwden hem en bogen onderdanig voor hem. Nadat ze hem zo hadden bespot, trokken ze hem het purperen gewaad uit en deden hem zijn kleren weer aan. Toen brachten ze hem naar buiten om hem te kruisigen.

Stem: Hier sterft een mens, en als goden sterven, sterven zij om op te staan, maar door de dood zullen zij gaan.

Vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.

Solo en spreekstem:

De weg, die is gekozen teneinde gaan.

Waarom?

Ontvluchting en ontsnapping steeds weer weerstaan.

Waarom?

Bespot en uitgelachen, vernederd zijn.

Waarom?

Slechts speelbal van hun luimen en domheid zijn.

Waarom?

Beroofd en onbegrepen en naakt daar staan.

Waarom?

Niet wetend wat zij deden, laat hen begaan.

Stem: Vergeef het hun. Oh, God houd mij vast!

Vandaag nog zul je bij mij zijn in het paradijs.

Koor: En op die tocht door duisternis van onbegrip, benauwenis, verlatenheid, is daar die stem, is daar die hand, die voetstap naar hetzelfde land een metgezel.

Een ogenblik bemoediging dan weer de pijn en marteling, nog niet voorbij.

Stem: Oh, God houd mij vast!

Vrouw, dat is je zoon. Dat is je moeder.

*In alle eenzaamheid en lijden blijft de angst om hen van wie je houdt,
die in gedachten bij je blijven, -dat zij sterk staan!-*

U beveelt hen in elkanders liefde aan. Oh, God houd mij vast!

Lezing: Lucas 23: 44 en 45

*Rond het middaguur werd het donker in het hele land omdat de zon verduisterde.
De duisternis hield drie uur aan. Toen scheurde het voorhangsel van de tempel
doormidden.*

Stem: Hoe diep de ellende!

*Zelfs de zon wordt verduisterd, het licht wordt weggenomen van de aarde,
van hen die daar leven, weg ook van hen die gaan tot het uiterste.*

Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?

*Koor: Hoeveel doden moet ik sterven tot ik eindelijk verlost ben,
tot gedaan is wat er moest gedaan? Waarom God, waarom Jij trouwe,
Jij mijn laatste zekerheid, waarom verlaat Jij mij? Wanhoop overvalt mij!
Niets dan duisternis en stilte, het rijk der dood, van stof en as.*

*Stem: Verlaten, oh, verlatenheid, dat is het allerergste! Oh, God houd mij vast!
Wat mij rest, is overgave, overgave in den blinde. Overgave.
Maar, God houd mij vast!*

*Koor: Grijsze nevel om mij heen, alles staat bewegingloos,
waar ik mij ook wend of keer, nergens licht of lucht of hoop.
Waar is toch de zon gegaan, die mijn leven overstraalt,
afglans van Gods goed gelaat of de hemel opengaat.*

*Allen: Treed dan toch het donker in, tastend ga ik, stap voor stap,
niets dan leegte die ik vind, nergens heeft mijn hand houvast.
In het duister wordt het licht, uit het niets straalt Gods gezicht,
door die ene stap te doen lacht mij toekomst tegemoet.*

Stem: Ik heb dorst.

*Nog even, voor ik sterf, te drinken van het leven, van de wijn die mij met zijn
kracht benevelt. Lieve wereld, mijn geliefden en lief leven, à Dieu.*

Het is volbracht.

Wat wordt het stil! Is alles uitgeleden? Is alles nu gedaan?

Wat is het stil! Is deze stilte vrede? Is alles nu volbracht?

Het blijft zo stil, zo stil in mij, zo stil rond mij, alles wordt zo licht, zo ruim.

En luidkeels roep ik om mij heen, in die verwondering: het is volbracht!

Vader, in uw handen leg ik mijn leven.

*In Uw handen, bron van mijn bestaan, begin en einde, Die mij adem gaf
en Die mij op zal nemen in Uw vrede, in Uw geheim,
leg ik mijn dood en leven. Leg ik mijn leven.*

Stilte - de kaars wordt gedoofd

*Solo: De aarde beeft, de bodem scheurt zich open - grond onder mijn voeten -
niets zal meer zijn, zoals het was.*

De onschuld stierf. Is alles nu gestorven?

Het licht en het leven, de waarheid die niet sterven kan?

Stem: Verder leeft wat onsterfelijk is.

Lezing: Matteüs 27: 57 - 61

*Toen de avond gevallen was, arriveerde er een rijke man die uit Arimatea
afkomstig was. Hij heette Josef en was ook een leerling van Jezus geworden. Hij
meldde zich bij Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. Hierop gaf Pilatus
bevel het aan hem af te staan. Josef nam het lichaam mee, wikkelde het in zuiver
linnen en legde het in het nieuwe rotsgraf dat hij voor zichzelf had laten
uithouwen. Toen rolde hij een grote steen voor de ingang van het graf en vertrok.*

*Koor: Laten wij dan nu begraven wie zijn taak hier heeft gedaan,
toevertrouwen aan de aarde, met zijn woorden verdergaan.
Stof uit stof en as uit as.*

*Koor: Laten wij dan nu de tranen van verdriet en van gemis
laten vallen op de aarde die ons wieg en woning is.
Stof uit stof en as uit as.*

*Allen: Laten wij dan nu verzorgen wat er bleef van deze mens,
wetend dat zijn geest geborgen bij de Bron van alles is.
Stof uit stof en as uit as.*

Stilte

Dienst van de gebeden

De voorbeden worden beantwoord met een gezongen (NLB 368d):

Houd mij in leven, wees Gij mijn redding, steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

Gedachtig aan wat Jezus heeft doorstaan in zijn leven, in zijn sterven,
bidden wij U voor allen die lijden aan het leven. Zo bidden wij: Houd mij ...

Gedachtig aan de last die Jezus op de schouders werd gelegd door mensen die hun schuld niet konden dragen, bidden wij U voor allen die vergeving nodig hebben. Zo bidden wij: Houd mij ...

Gedachtig aan het leed waar Jezus om bewogen was wanneer hij mensen ontmoette die riepen om ontferming, bidden wij U voor allen die aangewezen zijn op barmhartigheid. Zo bidden wij: Houd mij ...

Gedachtig aan het onrecht dat Jezus duivels maakte omdat hij de schoffering van mensen niet verdroeg, bidden wij U voor allen die door kwaad worden gekleineerd. Zo bidden wij: Houd mij ...

Gedachtig aan de volharding waarmee Jezus zijn weg is gegaan zonder uiteindelijk zelf het vege lijf te redden, bidden wij U voor allen die volharden moeten tot het einde. Zo bidden wij: Houd mij ...

Gedachtig aan het kruis dat Jezus droeg en dat schandpaal van de mensen werd, bidden wij U voor allen die hun leven als een kruis dragen. Zo bidden wij: Houd mij ...

Gedachtig aan de vrienden die Jezus in de steek lieten en niet bij machte bleken bij hem te blijven, bidden wij U voor allen die in vriendschap zijn teleurgesteld. Zo bidden wij: Houd mij ...

Gedachtig aan zijn joodse volksgenoten die Jezus zozeer liefhad, jood met de joden, bidden wij U voor allen die tot Israël behoren. Zo bidden wij: Houd mij ...

Gedachtig aan de vreemden die Jezus erbij haalde zodat ook zij werden aangenomen tot kinderen van God, bidden wij U voor allen die onze wereld bewonen. Zo bidden wij: Houd mij ...

Gedachtig aan Jezus die in de stilte zijn God zocht en hem dichtbij wist als een moeder en vader, bidden wij U voor allen die uw Aangezicht zoeken. Zo bidden wij: Houd mij ...

Zingen: NLB 578: 2, 5, 6

In stilte verlaten wij de kerkzaal

Liturgie voor de paasnacht

Toelichting op de dienst

Vanavond lijken we wel nachtwakers, die verlangen naar het licht van de nieuwe dag. Ingetogen zijn we. Maar de vreugde om de opstanding van de Heer ontbreekt uiteindelijk niet.

Bij de symbolische schikking

De schikking is bedekt, net als het graf.

Als het geopend wordt verruilt het donker zich voor licht!

Aarzelend naderen we het Licht van Pasen.

Lof van het Licht

*De voorganger spreekt buiten een gebed uit bij het vuur, waaraan de paaskaars wordt ontstoken.
Wij gaan staan en zingen:*

1e keer solo, 2e en 3e keer allen

Licht dat terug komt. Hoop die niet sterven wil. Vrede die bij ons blijft.

*Tijdens het zingen draagt de diaken de paaskaars naar binnen en plaatst deze op de kandelaar.
De kleine kaarsjes worden aan de paaskaars ontstoken;
wij geven elkaar het licht door, waarbij we zingen:*

*Allen: Licht! Licht! Alles wordt licht! Niets dan licht! Overal licht!
Alles is licht geworden!*

*Solo: Weggesprongen uit het duister, sprankelend de jonge morgen.
Helder nog de Morgenster.*

Allen: Licht! Licht!

*Solo: De Dageraad, zojuist geboren - dauw aan haar wimpers -
staat stralend op aarde.*

Allen: Licht! Licht!

*Solo: Dansend komt zij uit het oosten, - wieg en woonplaats van het licht -
de zon in al haar luister.
Zo komt de Wedergeborene, de Zon van het al,
Die de dood overwon, het leven zijn plaats hergaf.*

Allen: Licht! Licht!

*Solo: Zoals de jonge, gouden Zon al het geschapene zijn vorm hergeeft,
het water diepte, de hemel hoogte, de einders verte,
en alle vormen kleur, een kleed van kleur over de aarde,*

Allen: Licht! Licht!

Solo: Zo hergeeft de Opgestane, Die de dood overwon, de Wedergeborene, het leven, het prachtige, kostbare leven aan alles en allen die, als Deze, een dood zijn doorgedaan.

Allen: Licht! Licht!

Solo: De duizend doden in het leven, de angst daarvoor, ja, zelfs de dood aan het einde heeft aan verschrikking ingeboet.

Allen: Licht! Licht!

Wij gaan zitten. De kaarsjes worden gedoofd.

Woorden in de nacht

v. De Heer zij met u.

g. Ook met u zij de Heer.

Gebed voor de paasnacht

Stem: Waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?

v. Dit is de nacht waarin we bedenken: de nacht van Egyptische duisternis, stikdonkere nacht, onheilspellend donker... Maar het licht is doorgebroken, licht van belofte, dageraad van toekomst en bevrijding.

Lezing: Genesis 1: 1 en 26 - 31a

Tijdens de lezing wordt als symbool van de schepping de zwarte tule van de schikking gehaald.

Zingen: NLB 104: 7

Stem: Waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?

v. Dit is de nacht waarin we bedenken: de nacht van Jezus' dood; wachtend ligt Hij in een graf, tussen dood en leven. Maar het licht is doorgebroken, licht van God, die zijn Zoon opwekt uit de doden.

Lezing: Ezechiël 36: 16 - 17a en 18 - 28

Tijdens de lezing wordt een nieuwe gemeentekaars binnengebracht en aangestoken.

Zingen: NLB 51: 5

Stem: Waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?

v. Dit is de nacht waarin we bedenken: de nacht van onze dood; gestorven aan het leven zijn we, meer dood dan levend. Maar het licht is doorgebroken, Gods nieuwe morgen, stralend opwekkinglicht van omhoog.

Lezing: Romeinen 6: 3 - 11

Tijdens de lezing wordt een kan doopwater binnengebracht en bij de doopvont geplaatst.

Zingen: NLB 118: 8

Lezing: Matteüs 28: 1 - 10

Overdenking

Doopgedachtenis

Het water wordt uitgegoten in de doopvont.

Gebied bij het water

Inleiding op de doopgedachtenis

Wij gaan staan en zingen: NLB 340b Apostolische Geloofsbelijdenis

Wij gaan zitten

Wie wil, kan nu naar voren komen om bij de doopvont zijn of haar doop te gedenken, bijvoorbeeld door het water aan te raken en opnieuw het kaarsje aan te steken.

Wij komen door het middenpad naar voren en gaan via de zijpaden weer naar onze plaatsen, waar we het licht aan elkaar door kunnen geven.

We laten onze kaarsjes branden tot aan het einde van de dienst.

Zingen: Hemelhoog 416: Jezus, U bent het licht in ons leven

Gebieden

De voorbeden worden beantwoord met een gezongen (NLB 368d):

Houd mij in leven, wees Gij mijn redding, steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

God, hoe zullen wij U noemen, wanneer wij in de Paasnacht tot U bidden?

Zo bidden wij, hoe dan ook: Houd mij ...

De aarde is werk van uw hand en op heel de natuur staat uw merkteken. Uit het donker van iedere nacht schept U het licht van elke morgen. Zorgen te over zijn er, om dagelijks brood, om regen of nu juist weer om droogte, om gezondheid. Red de mensen als Noach uit het water. Roep mensen zoals U Sara en Abraham riep. Voer mensen weg uit slavernij, met een nieuwe Mozes, Mirjam en Aäron voorop. Zo bidden wij: Houd mij ...

Ballingschap was er voor uw volk, verdreven van huis en haard naar een vreemd Babel, stad en tempel in Jeruzalem verwoest, de vrede voorbij. Omkeer is gekomen, een nieuwe redding voor Israël. U wordt niet moe voor te gaan door nacht en nevel om te redden wat er te redden valt, voor Israël, uw oogappel, voor Jezus, uw hartsbeminde, voor allen die U zozeer ter harte gaan.
Zo bidden wij: Houd mij ...

Ook ons gaat U voor in deze nacht, een gewone nacht en toch zo anders. Herinneringen komen op, gezichten van mensen die ons bijblijven, stemmen die nog steeds in onze oren klinken, verleden tijd die nooit voorbijgaat, een mengsel van zorg en vreugde om alles wat gaat en alles wat komt, elke dag opnieuw. Kom ons te hulp. Zo bidden wij: Houd mij ...

Het evangelie van de opstanding

Wij gaan staan

Uit 'Als de graankorrel sterft...'

*Koor: Licht, geluid, beweging, lied, wit de glans van hergeboorte,
goud de glans van eeuwigheid, die ons aanraakt en bekleedt met dit wonder,
ongekend. Diep geheim. Dood en herleving.*

*Allen: Inzicht als een witte flits, inslag als een bliksemschicht,
dood heeft niet het laatste woord. Leven sterker dan de dood!
Woorden schieten nog tekort. Diep geheim. Dood en herleving.*

*Koor: Vreugde die zich in ons brandt, vuur dat reinigt en verteert
wat ons nog tot ballast was, rook die zuivert en ontsmet
wat ons van de dood nog aanhangt. Diep geheim. Dood en verrijzenis.*

*Allen: Zie het leven om je heen, bloeiend staat daar geel de narcis
die haar kleurige trompet blaast. Hoor je eigen harteklop die
het levensritme meeslaat. Diep geheim, Dood en verrijzenis.*

*Allen: Dankbaarheid en groot geluk zó te worden aangeraakt,
zó nabij de eeuwigheid, deel en deelgenoot te zijn van een nieuwe
werkelijkheid. Diep geheim. Dood en verrijzenis.*

Lezing: Lucas 24: 9-10

Ze keerden terug van het graf en gingen aan de elf en aan alle anderen vertellen wat er was gebeurd. De vrouwen die het graf bezochten, waren Maria uit Magdala, Johanna, Maria de moeder van Jakobus, en nog enkele andere vrouwen die hen vergezelden. Ze vertelden de apostelen wat er was gebeurd...

*Allen: Snelle lichtflits zo verblindend, einde en begin in één,
weggevaagd zijn dood en duister, overwinning van het Licht.*

*Vrouwen: Ademloos nog, vol van beelden, dans, beweging en muziek,
in een stilte blij en stralend alles, alles tegelijk,*

*Mannen: wachten wij totdat het stil wordt, in ons hoofd en in ons hart,
stilte vol van vreugde, lachen in de liefde van elkaar.*

*Allen: In ons legt zich een ervaring die de wereld anders maakt,
nieuwer, mooier, toch hetzelfde in het uur van deze nacht.*

Wegzending en zegen

v. Ga heen in vrede en draag het Licht van de Opgestane Heer
de wereld in. Halleluja!

g. **God zij lof en dank. Halleluja!**

v.

g. **Amen.** (gesproken)

Zingen: NLB 624: 2 en 3

*Onder orgelspel verlaten we de kerk en dragen we ons brandend kaarsje naar buiten,
de wereld in...*

Liturgie voor de paasmorgen

Bij de symbolische schikking

Het leven opent zich. Het open graf is er de stille getuige van. Voor de leerlingen van Jezus gaat dit veel te snel. Zij leven nog in het donker en kunnen de opstanding van Jezus, leven door de dood, nauwelijks geloven. Duisternis is hardnekkig! Pasen verkondigt dat Gods licht sterker is dan de duisternis. Als Jezus Maria bij haar naam noemt, wordt zij de eerste stralende getuige van de Opgestane. Vanuit de opening van aardbol en graf stroomt het nieuwe leven. Voorjaarsbloemen en bloeiende ranken vormen samen de nieuwe levensader.

Welkom, mededelingen en aansteken van de gemeentekaars en het lantaarntje aan de nieuwe paaskaars.

Wij gaan staan

Zingen: NLB 624: 1 t/m 3, Christus, onze Heer, verrees

Stil gebed

Bemoediging en drempelgebed

v. Onze hulp is in de Naam van de Heer,

g. die hemel en aarde gemaakt heeft,

v. die trouw houdt tot in eeuwigheid,

g. en niet laat varen de werken van Zijn handen.

v. ...

g. Amen

Wij gaan zitten

Drempelgebed

Uit 'Als de graankorrel sterft...'

Allen: Licht dat terug komt. Hoop die niet sterven wil. Vrede, die bij ons blijft.

Stem: Het leven, sterker dan de dood!

Leven dat opstaat, altijd weer opstaat, leven dat onsterfelijk is.

Licht dat terugkwam. Hoop die niet stierf. Vreugde die bij ons bleef.

Koor: Licht, geluid, beweging, lied, wit de glans van hergeboorte,

goud de glans van eeuwigheid, die ons aanraakt en bekleedt met dit wonder, ongekend. Diep geheim. Dood en herleving.

*Allen: Inzicht als een witte flits, inslag als een bliksemschicht,
dood heeft niet het laatste woord. Leven sterker dan de dood!
Woorden schieten nog tekort. Diep geheim. Dood en herleving.*

*Koor: Vreugde die zich in ons brandt, vuur dat reinigt en verteert
wat ons nog tot ballast was, rook die zuivert en ontsmet
wat ons van de dood nog aanhangt. Diep geheim. Dood en verrijzenis.*

*Allen: Zie het leven om je heen, bloeiend staat daar geel de narcis
die haar kleurige trompet blaast. Hoor je eigen harteklop die
het levensritme meeslaat. Diep geheim, Dood en verrijzenis.*

*Allen: Dankbaarheid en groot geluk zó te worden aangeraakt,
zó nabij de eeuwigheid, deel en deelgenoot te zijn van een nieuwe
werkelijkheid. Diep geheim. Dood en verrijzenis.*

Gebed

Zingen: NLB 635: 1 t/m 8, De Heer is waarlijk opgestaan

Paasproject en projectlied kindernevendienst

Groet:

v. De Heer zij met u.

g. Ook met u zij de Heer.

Gebed bij de opening van het Woord

Uit 'Als de graankorrel sterft...'

*Allen: Snelle lichtflits zo verblindend, einde en begin in één,
weggevaagd zijn dood en duister, overwinning van het Licht.*

*Vrouwen: Ademloos nog, vol van beelden, dans, beweging en muziek,
in een stilte blij en stralend alles, alles tegelijk,*

*Mannen: wachten wij totdat het stil wordt, in ons hoofd en in ons hart,
stilte vol van vreugde, lachen in de liefde van elkaar.*

*Allen: In ons legt zich een ervaring die de wereld anders maakt,
nieuwer, mooier, toch hetzelfde in de glans van deze dag.*

Solozang en allen:

Licht dat terug komt. Hoop die niet sterven wil. Vrede, die bij ons blijft.

Lezing: Johannes 20: 11 - 16

Maria stond nog bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf, en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen.

'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem naartoe gebracht hebben.' Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. 'Waarom huil je?' vroeg Jezus. 'Wie zoek je?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen.' Jezus zei tegen haar: 'Maria!' Ze draaide zich om en zei: 'Rabboeni!' (Dat betekent 'meester'.)

*Koor: Berichten van de dood gegaan, verdwenen angst voor leed en pijn!
Het leven komt weer rond mij staan, ik ben er weer, ik hoor erbij!*

*Allen: Waar moet ik heen met dit geluk, met deze diep doorvoelde dank!
Naar wie, naar wat, dat ik besta, er ben, gekend, weer leven mag!*

*Allen: Mijn hart zoekt wegen voor die vreugd, mijn lichaam springt van blijdschap op.
Mijn stem roept zomaar om mij heen hoe dank ik Jou, ik dank Je, God!*

Lezing: Johannes 20: 17 - 18

'Houd me niet vast,' zei Jezus. 'Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zusters en zeg tegen hen dat ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.' Maria uit Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: 'Ik heb de Heer gezien!' En ze vertelde alles wat hij tegen haar gezegd had.

*Solo: Wat dreef mij naar het graf? Wat dacht ik daar te vinden?
De dood brengt anders niet dan leegte en verdriet.*

*Koor: Met kruiden van de dood, welriekend, zacht en geurig,
als balsem voor mijn ziel, ging ik, om hem te zien.*

*Stem: Verdwaasd, vertwijfeld, bang zwierf ik door de ochtendtuin.
Ik kon niet kijken door de tranen.*

*Toen zag ik hem, maar wist nog niet dat hij het was. Er stond een man,
een schimmige figuur. Dat moest de tuinman zijn, die zijn altijd zo vroeg.
Ik zei: "Meneer, wat hebben ze toch met hem, daar in dat graf, gedaan?
Dat nieuwe graf, eergisteren is daar begraven iemand die ik ken,
van wie ik houd, van wie ik hield, gehouden heb, nog altijd houd...
En nu, nu is hij weg.*

Koor: Wat dreef mij naar het graf? Wat dacht ik daar te vinden?

De dood brengt anders niet dan leegte en verdriet.

*Met kruiden van de dood, welriekend, zacht en geurig,
als balsem voor mijn ziel, ging ik, om hem te zien.*

Stem: Toen noemde hij mijn naam. Die stem! Ik keek hem aan.

Die blik! Die ogen! Zijn gezicht! Hij stond daar, die ik zocht!

*Wat ik gestotterd heb, gejuicht, ik weet het niet, verheugd en in de war,
verschrikt ook tegelijkertijd. Nee, blij, heel blij, de vreugde deed mij duizelen,
ik stak mijn armen naar hem uit. Zo vreemd, hij zei, raak mij niet langer aan.*

Dat had ik toch zo vaak gedaan, zijn hand, en nu...

hij was er wel, hij was er niet, en aan hem komen, even voelen, mocht ik niet.

*Daarvoor bleef hij - zo heel dichtbij - ook steeds te ver. Die afstand was er
vroeger niet. Als ik mijn hand uitstak, zou hij verdwenen zijn.*

Allen: O, hij was zo dichtbij, ik kon hem bijna raken!

Als ik mijn hand uitstak zou hij verdwenen zijn.

Ik hoor nog steeds zijn stem, een klank die niet kan sterven.

Hij leeft, hij leeft totdat ik hem vergeten ben.

*Stem: Hoe ik ben thuisgekomen, weet ik niet. Maar waar ik liep, was wat ik kende
overtogen met een glans die alles had vernieuwd.*

*De huizen deden hun ramen open, de straten geurden naar de lentewind,
de hele stad was jong en fris, de bomen waaiden niet, maar dansten.*

*De mensen die ik tegenkwam, de eersten, het was nog altijd vroeg,
waren zo mooi! Zij glansden, zoals alles deed.*

Hoe ik ben thuisgekomen, weet ik niet...

*Nu ben ik hier en wat ik je vertel zijn woorden die ik zelf nog niet geloven kan,
maar het is waar! Ik zag hem en hij sprak met mij, noemde mijn naam.*

*De hemel ging open. Dat is de hemel nog, want hij is niet dood, ik heb hem
gezien, gesproken, hij kwam en ging en heeft mij blij gemaakt, zo blij, zo blij en
zo verward. Ik begrijp het niet, hoe kan dat nou? Het was anders dan toen
hij leefde, maar het is goed zoals het is. Hij is nog onder ons.*

En jullie, ga hem tegemoet. Dat wil hij, hij wil jullie zien. Hij leeft!

Hij is niet dood. Kijk toch niet zo! Al wat ik zeg is waar.

Het is geen beuzelpraat!

Allen: Een dode en niet dood, ik heb hem toch gesproken!

Een dode die je ziet is geen herinnering.

Koor: Alsof ik wartaal spreek zo word ik aangekeken!

Maar wat ik zeg is waar, ik heb het zelf doorleefd.

*Allen: Ik ben niet meer alleen, hij heeft mij aangekeken!
Ik draag dit ogenblik voor altijd met mij mee.
Geheimen diep en groot, te groot voor kleine mensen.
Geheimen ook voor ons, al zijn wij deelgenoot.*

*Stem: Mijn leven is veranderd en vernieuwd,
of dit ooit weer gebeurt maakt geen verschil.
Ik draag dit ogenblik mee in mijn hart.
Ik ben niet meer alleen, want altijd zal dit bij mij zijn: hij leeft.
Dit weten kan niet sterven.
Hij was daar, noemde mij mijn naam
en wat gebeurd is blijft voorgoed,
de grond, de blijde grond van mijn bestaan.*

Verkondiging

Zingen: NLB 608: 1, 2, 3 De steppe zal bloeien

Dankgebed en voorbeden, stil gebed, Onze Vader

Inzameling van de gaven voor de Hoeksteengemeente en KIA Werelddiaconaat

Zingen: ELB 132: 1, 2, 3 U zij de glorie

Zegen **g. Amen, amen, amen.**

*Allen: Licht! Licht! Alles wordt licht! Niets dan licht! Overal licht!
Alles is licht geworden!*